

WATKHAO (WANKRU 2501) SCHOOL

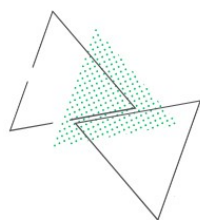
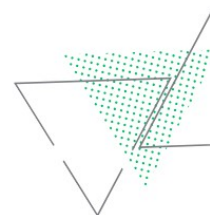

รายงานผลการปฏิบัติงาน ของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา

ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

นายพสุเทพ มนต์แก้ว

ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ

ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

ที่ พิเศษ/๒๕๖๘

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

ตามหนังสือ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว๙ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวได้กำหนดให้ครูจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน ตามแบบที่ ก.ค.ศ.กำหนดทุกปีงบประมาณ เพื่อประเมินผลการพัฒนางานตามข้อตกลง (Performance Agreement : PA) โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

บัดนี้ข้าพเจ้า นายพสุเทพ มนต์แก้ว ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ได้จัดทำแบบรายงานผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ สำเร็จแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(นายพสุเทพ มนต์แก้ว)

ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นของผู้บริหาร

-ทบทวน/ส่วนตนจึงลดทอนทุกปีงบประมาณ

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง

(นางนัยนา เมฆแดง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

รายงานผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘
ของ นายพสุเทพ มนต์แก้ว ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ

องค์ประกอบที่ ๑ การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามมาตรฐานตำแหน่ง
ระดับการปฏิบัติที่คาดหวังแก้ไขปัญหา (Solve the problem)

ตอนที่ ๑ งานตามมาตรฐานตำแหน่ง

ด้านที่ ๑ การจัดการเรียนรู้

๑.๑ สร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร

ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด บูรณาการบริบทของสถานศึกษาและชุมชนเข้ากับเนื้อหาการเรียนการสอนโดยพัฒนาหลักสูตรที่ช่วยส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะของผู้เรียนตามศักยภาพ ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีการวิเคราะห์และปรับปรุงแนวทางการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบในห้องเรียนและกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ช่วยให้ได้พัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๑.๒ ออกแบบการจัดการเรียนรู้

ข้าพเจ้าได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติและการคิดวิเคราะห์ รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะประจำวิชาและสมรรถนะที่สำคัญตามหลักสูตร สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีกับการปฏิบัติเกิดแรงบันดาลใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังปรับปรุงการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและสถานศึกษา ข้อจำกัดของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือเรียนรู้ได้ช้าผ่านการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง (Self-directed Learning) ที่ให้อิสระในการเรียนรู้ และนำเทคโนโลยีและสื่อการสอนที่เหมาะสมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๑.๓ จัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้าพเจ้าได้จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมเตรียมความพร้อมของสถานที่ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีที่ช่วยเสริมการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน คำนึงความแตกต่างกันตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อให้ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เน้นการมีส่วนร่วม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีความมั่นใจในการเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และฝึกฝนการทำงานร่วมกัน มีการประเมินและสะท้อนผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน จัดกิจกรรม

การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนเอง รูปแบบ/ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ คือ การสาธิต, กลุ่มสืบค้นความรู้, การใช้เกมประกอบ, การแก้ไขสถานการณ์, การถามตอบ, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, การทัศนศึกษานอกสถานที่, การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๑.๔ สร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

ข้าพเจ้าได้พัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ออกแบบสื่อการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาผ่านสถานการณ์ต่างๆ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น Quizizz, Wordwall, bamboozle เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ พัฒนาและใช้ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านโดยมีผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ตลอดเวลา พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีข้อมูลที่เข้าใจง่าย ลดอุปสรรคในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีปัญหาในการทำความเข้าใจเนื้อหาผ่าน YouTube channel : Phasuthep Monkaew

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๑.๕ วัดและประเมินผลการเรียนรู้

ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การทดสอบแบบอัตนัย ปรนัย แบบปฏิบัติ แบบสังเกต มีการใช้การประเมินแบบ Formative Assessment และ Summative Assessment อย่างเหมาะสม นำเทคโนโลยีมาช่วยในการประเมิน เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลการเรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและการประเมินเพื่อน (Self & Peer Assessment) เพื่อพัฒนาทักษะการสะท้อนคิด วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อปรับปรุงแนวทางการสอน

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๑.๖ ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้

ข้าพเจ้าได้มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ พบสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ เช่น ข้อจำกัดด้านความเข้าใจในเนื้อหา ความแตกต่างระหว่างบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ใช้ผลการศึกษาวเคราะห์ เพื่อพัฒนาแนวทางการสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน นำแนวปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จจากงานวิจัยและการศึกษาอื่น ๆ มาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional model for psychomotor domain) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson, Instructional model for psychomotor domain) โดยใช้กระบวนการสะท้อนคิดและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้สามารถพัฒนาแนวทางการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๑.๗ จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

ข้าพเจ้าได้มีการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสม เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันจัดพื้นที่การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์ ใช้แนวทางการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เช่น การเรียนแบบรายบุคคล (Individualized Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ใช้กิจกรรมที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมระดมสมอง การแก้ไขปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการบริหารจัดการเวลา ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกแก้ปัญหาและตัดสินใจ

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๑.๘ อบรมและพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน

ข้าพเจ้าได้มีจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น กิจกรรมจิตอาสา และกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมในชีวิตประจำวัน สอดแทรกหลักคุณธรรมในบทเรียน เช่น ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความกตัญญูทวาทที่ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นผู้นำและการทำงานร่วมกัน เสริมสร้างคุณลักษณะที่เหมาะสมกับช่วงวัย เช่น การสอนเรื่องมารยาททางสังคมและวัฒนธรรม ใช้วิธีการเชิงบวก เช่น การให้รางวัลแทนการลงโทษ และการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

ด้านที่ ๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้

๒.๑ จัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ข้าพเจ้าได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ จัดเก็บข้อมูลผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนา เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น เพื่อลดปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดจากการขาดข้อมูลที่เกี่ยวกับนักเรียน

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๒.๒ ดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้าพเจ้าได้มีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรม และปัจจัยด้านครอบครัว (ปพ.๘) ใช้ข้อมูลในการระบุปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล เช่น ปัญหาด้านการเรียนรู้ ปัญหาทางอารมณ์ หรือปัญหาพฤติกรรม มีการอัปเดตข้อมูลเป็นระยะ เพื่อให้แนวทางการช่วยเหลือสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันของผู้เรียนออกแบบแนวทางการช่วยเหลือเฉพาะบุคคล เช่น การสอนเสริม การให้คำปรึกษา มีการสื่อสารและทำงานร่วมกับครูที่ปรึกษาและครูผู้สอน เพื่อเฝ้าติดตามและช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องหรือการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญ

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๒.๓ ปฏิบัติงานวิชาการและงานอื่น ๆ ของสถานศึกษา

ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและบริบทของสถานศึกษา สนับสนุนการวิจัยทางการศึกษาและการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการภายในโรงเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของ

โรงเรียน มีส่วนร่วมในงานส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง และ การพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๒.๔ ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ภาคีเครือข่าย และหรือสถานประกอบการ

ข้าพเจ้าได้มีจัดกิจกรรมพบปะผู้ปกครอง เช่น การประชุมผู้ปกครอง การเยี่ยมบ้าน และการสื่อสารผ่าน แพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของนักเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนและติดตามพัฒนาการของผู้เรียน ทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทางการศึกษา มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และทรัพยากรกับภาคีเครือข่าย เช่น การเป็นวิทยากรภายใต้ความรู้หรือการติดต่อวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ผู้เรียน

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

ด้านที่ ๓ การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

๓.๑ พัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมการอบรม สัมมนา และศึกษาดูงานด้วยตนเองเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาที่สอน พัฒนาทักษะด้านการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาสมัยใหม่ เช่น การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การเขียน และการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ฝึกฝน และใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ นำเทคโนโลยี AI และแอปพลิเคชันการศึกษาเข้ามาเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๓.๒ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการสอน และแก้ไขปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้ ร่วมกันพัฒนาแนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนมาวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการสอน แบ่งปันประสบการณ์การใช้เทคนิคการสอนที่ประสบความสำเร็จให้กับเพื่อนครู มีส่วนร่วมในการอบรม สัมมนา หรือเวิร์กช็อปเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย นำองค์ความรู้จากการอบรมมาเผยแพร่ให้กับเพื่อนครูในโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

๓.๓ นำความรู้ ความสามารถ ทักษะ ที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้

ข้าพเจ้าได้ใช้แนวทางการสอนที่ทันสมัย เช่น Active Learning จากการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ ปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน (Differentiated Instruction) เพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างของผู้เรียน ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับจากการพัฒนาตนเอง ให้แก่เพื่อนครูผ่าน ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีการใช้ผลการศึกษาวิจัยและประสบการณ์จากการพัฒนาตนเองมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการเรียนการสอน

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

ตอนที่ ๒ ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทายในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

ประเด็นท้าทาย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรีด้วยกระบวนการวัดและประเมินผลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Enhancing Achievement and Music Skills through Embedded Formative Assessment)

๑. สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

การวัดประเมินผลเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) เป็นการวัดที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะทำการประเมินผู้เรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองกระทั่งนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดประเมินและการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันในทุกมิติ หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปจากกระบวนการนับได้ว่าการจัดการเรียนรู้นั้นยังไม่ได้คุณภาพสอดคล้องกับ Dylan William อ้างถึงใน วิจารณ์ พานิช (๒๕๕๓) ได้ศึกษากระบวนการฝังตัวของ การวัดประเมินในการจัดการเรียนรู้ (Embedded Formative Assessment) ว่าเป็นการผสมผสานการวัดประเมินเข้าไปในการจัดการเรียนรู้ เพราะเชื่อว่าการวัดประเมินจะต้องเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ โดยการมีบทบาทร่วมของผู้สอน ผู้เรียน และผู้เรียนอื่นๆ ในชั้นเรียน

จากแนวคิดการวัดประเมินระหว่างการเรียนรู้ที่ฝังตัวอยู่กับการจัดการเรียนรู้ (Embedded Formative Assessment) สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ ยุคสมัยที่การเรียนรู้เกิดขึ้นจากทุกที่ทุกเวลา (Anytime Any where) ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกฝนจากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยกระบวนการปฏิบัติ และที่สำคัญคือการเรียนรู้ด้วยแรงบรรดาลใจ โดยมีสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการเรียนรู้ยุคสมัยที่ความรู้อยู่ปลายนิ้วของผู้เรียน ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ต ปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) สิ่งเหล่านี้เป็นโอกาสทองของการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง พระครูสุตธรรมกิจ (๒๕๖๓) เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานการวัดและประเมินเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มอบอำนาจการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จากการศึกษาความพึงพอใจของการผสมผสานการวัดและประเมินในการจัดการเรียนรู้ของ บุญยาพร สารมะโน (๒๕๖๐) พบว่า ผู้เรียนพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังเกิดความสามารถในการกำกับตนเองที่จะนำผู้เรียนส่งผลลัพธ์การเรียนรู้ตามเส้นทางการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning) หมายถึงการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีเป้าหมาย ใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างหลากหลายและมีความมุ่งมั่นพยายาม จนทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ตามที่ตนเองกำหนดไว้ (ลาวัญญ์ ทองมนต์, ๒๕๕๐) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้วินัยและความรับผิดชอบ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและคงทน (เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, ๒๕๕๒) จะเห็นว่าการเรียนรู้แบบนำตนเองที่ผสมผสานการวัดและประเมินจะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มอบอำนาจการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ดังนั้นแนวคิดการวัดประเมินในการจัดการเรียนรู้ (Embedded Formative Assessment) ที่ผสมผสานกับกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ซึ่งเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะความสามารถทางด้านดนตรีของผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยพัฒนานักเรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการพัฒนาสู่สิ่งแวดล้อมอื่นๆ เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า และด้วยกระบวนการสอนที่มุ่งการพัฒนาการกำกับตนเองที่ผสมผสานการวัดและประเมิน ทำให้ผู้เรียนไม่โดดเดี่ยวในเส้นทางของการเรียนรู้ ผู้เรียนยังได้ข้อมูลย้อนกลับให้การพัฒนาตนเองในมิติที่สัมพันธ์กับตนเองอย่างรอบด้าน กลายเป็นบุคคลที่มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและคงทน การดำเนินพัฒนาการเรียนรู้นี้ยังมีจุดหมายสำคัญนั้นคือการวัดแนวความสามารถพิเศษของผู้เรียน ให้ได้มาซึ่งข้อมูลความถนัดทางด้านดนตรีของนักเรียนเพื่อต่อยอดพัฒนาความสามารถทางด้านดนตรี

๒. ขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๑ การออกแบบผลงาน

๒.๑.๑ การศึกษาและทฤษฎีเชิงระบบเพื่อมานำประยุกต์ในการพัฒนาผลงาน

๒.๑.๑.๑. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้(Embedded Formative Assessment)

เป็นการวัดประเมินซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยการรวบรวมหลักฐานจาก การจัดการเรียนการสอน เพื่อวัดประเมินนักเรียนโดยใช้วิธีการที่หลากหลายและนำผลที่ได้จากการประเมิน เป็นข้อมูล ย้อนกลับให้กับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการปรับปรุง พัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ Dylan William เขียนหนังสือที่มีชื่อว่า Embedded Formative Assessment ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ให้ความหมายว่า การวัดประเมินผล สานการจัดการเรียนรู้ ขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ ๕ ยุทธวิธีผสม เข้าไปในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ยุทธวิธีที่ ๑ กำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ยุทธวิธีที่ ๒ หาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ ยุทธวิธีที่ ๓ การให้ข้อมูลย้อนกลับ ยุทธวิธีที่ ๔ นักเรียนเป็นครูซึ่งกันและ กัน และยุทธวิธีที่ ๕ นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน โดยเน้นให้ครู นักเรียน และนักเรียนทั้งชั้นเรียนได้ฝึกและมี ส่วนร่วมใน

๒.๑.๑.๒. ความสำคัญของการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้

วิจารณ์ พานิช (๒๕๕๗) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้ ๓ ประการ ดังนี้

๑. ผู้สอนให้คำแนะนำย้อนกลับเชิงบวก (Formative Feedback) แก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนของตนได้ในทันที

๒. นักเรียนจะมีทักษะติดตัวไปตลอดชีวิต ช่วยให้รู้จักปรับปรุงวิธีเรียนรู้ของตนเอง

๓. การประเมินที่ผู้เรียนทำต่อเพื่อน ตามด้วยคำแนะนำป้อนกลับเชิงบวก จะทำให้เกิดการ เรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ซึ่งเป็นหลักการเรียนรู้สมัยใหม่ ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนจะต้อง พัฒนาขึ้นในตนจากความสำคัญของการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดประเมิน ผลสานการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการเรียนของตนได้ในทันที เป็นทักษะที่จะติดตัวผู้เรียนตลอดในการรับรู้ ความสามารถและปรับปรุงตนเอง รวมถึงทำให้เกิดทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑

๒.๑.๑.๓ ยุทธวิธีในการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้

William (๒๐๑๘) ได้กล่าวถึงยุทธวิธีในการประเมินเพื่อพัฒนาที่ทำให้เกิดผลการพัฒนา ๕ ยุทธวิธี ดังนี้

๑. ยุทธวิธีที่ ๑ การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้
การกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน (Rubrics) หลักการในการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จใน การเรียนรู้ ครูควรคำนึงเกณฑ์การกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน (Rubrics) การกำหนดเกณฑ์ความสำเร็จ และการใช้ภาษา ซึ่งไม่มีการ กำหนดเกณฑ์ว่าแบบใดที่ดีที่สุด แต่ครูควรมีการเลือกใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมในแต่ละชิ้นงานของนักเรียน

๒. ยุทธวิธีที่ ๒ การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้

เป็นเรื่องของการชี้แจงและสื่อสารสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ นักเรียนต้องมีความ เข้าใจในตนเองว่าตนเองมีการเรียนรู้ในระดับใด มีความเข้าใจในบทเรียนแล้วหรือไม่การหาหลักฐานของความสำเร็จ ในการเรียนรู้ ครูสามารถทำได้โดยการใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาซึ่งคำถามที่ให้ ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน

๓. ยุทธวิธีที่ ๓ การให้ข้อมูลย้อนกลับ

เป็นยุทธวิธีในการข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและเน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบด้วยตนเองก่อนได้รับการช่วยเหลือจาก เพื่อนและครู

๔. ยุทธวิธีที่ ๔ นักเรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน

การเรียนรู้แบบร่วมมือกันของนักเรียน (cooperative learning) มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับการสอนแบบตัวต่อตัวจากครู ซึ่งนักเรียนมักจะรู้สึกไม่เต็มใจที่จะขัดจังหวะครูเพื่อขอคำชี้แจงแต่เมื่อทำงานกับเพื่อนนักเรียนมักจะรู้สึกสบายใจพอที่จะขอให้เพื่อนทำอะไรซ้ำหรือทำอะไรซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจ และนักเรียนที่มีปัญหาอาจได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากเพื่อน ๆ มีคุณสมบัติ ๒ ประการ เพื่อให้การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ ๑) นักเรียนต้องมีเป้าหมายของกลุ่ม หากไม่มีเป้าหมายนักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มไม่ใช่เป็นกลุ่ม และ ๒) นักเรียนแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

๕. ยุทธวิธีที่ ๕ นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน

ยุทธวิธีนี้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกประเมินตนเอง รับผิดชอบต่อความสามารถของตนเองทั้งข้อดีและข้อบกพร่องของนักเรียน ถ้าครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ดีเท่าไรก็จะยิ่งสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้นเท่านั้นนักเรียนทุกคนสามารถเป็นเจ้าของได้การเรียนรู้ ดังนั้นครูที่จะสอนให้นักเรียนมีทักษะในการเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเองและส่งเสริมการกำกับตนเองของนักเรียน

๒.๑.๑.๔ การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning : SDL)

การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed learning) หมายถึงการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมี Passion มีเป้าหมายและใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างหลากหลาย มีความมุ่งมั่นเพียรพยายามจนเกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะตามเป้าหมายที่ผู้เรียนกำหนดไว้การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเริ่มต้นจากความสนใจใฝ่รู้ (curiosity) ประกอบกับการมีวินัย (discipline) และความรับผิดชอบนำตนเองไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมาย รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด นำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาตนเองในยุคปัจจุบัน ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลต้องมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีนักวิชาการจำนวนมาก (Song, Lee and Lee, ๒๐๒๒; Hwang and Oh, ๒๐๒๑; Fang et al, ๒๐๑๖; Senyuva and Kaya, ๒๐๑๔; Edly, ๒๐๒๔; Charokar and Dulloo, ๒๐๒๒; Brockett and Hiemstra, ๒๐๒๓) สรุปได้ดังนี้

๑. การควบคุมกระบวนการเรียนรู้: ช่วยให้บุคคลสามารถออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ของตนเอง มีการควบคุมกระบวนการเรียนรู้และกำกับความก้าวหน้าของตนได้ตามความต้องการ

๒. การเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะ : เปิดโอกาสให้บุคคลได้เพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้และทักษะในการลงมือทำมากกว่าสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ บุคคลมีอิสระในการขับเคลื่อนเส้นทางการเรียนรู้เพิ่มเติมตามความสนใจ และสามารถพัฒนาทักษะด้านนั้นให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นและยังช่วยทำให้เกิดความยืดหยุ่นและพัฒนาวินัยในตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างทักษะชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริงได้

๓. การเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม : ช่วยส่งเสริมความสามารถในการเลือกวิธีการเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจ สำคัญและเหมาะสมต่อตนเองได้ตลอดเวลา โดยการพัฒนานาแนวทางเชิงกลยุทธ์ในการเรียนรู้และขยายขอบเขตการเรียนรู้ซึ่งเป็นการหล่อหลอมกรอบแนวคิดการเติบโต ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความถนัดและความชอบของตนเอง ดังนั้นวิธีการเหล่านี้จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะเข้าถึงความรู้ต่างๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และได้ประสิทธิภาพสูงสุด

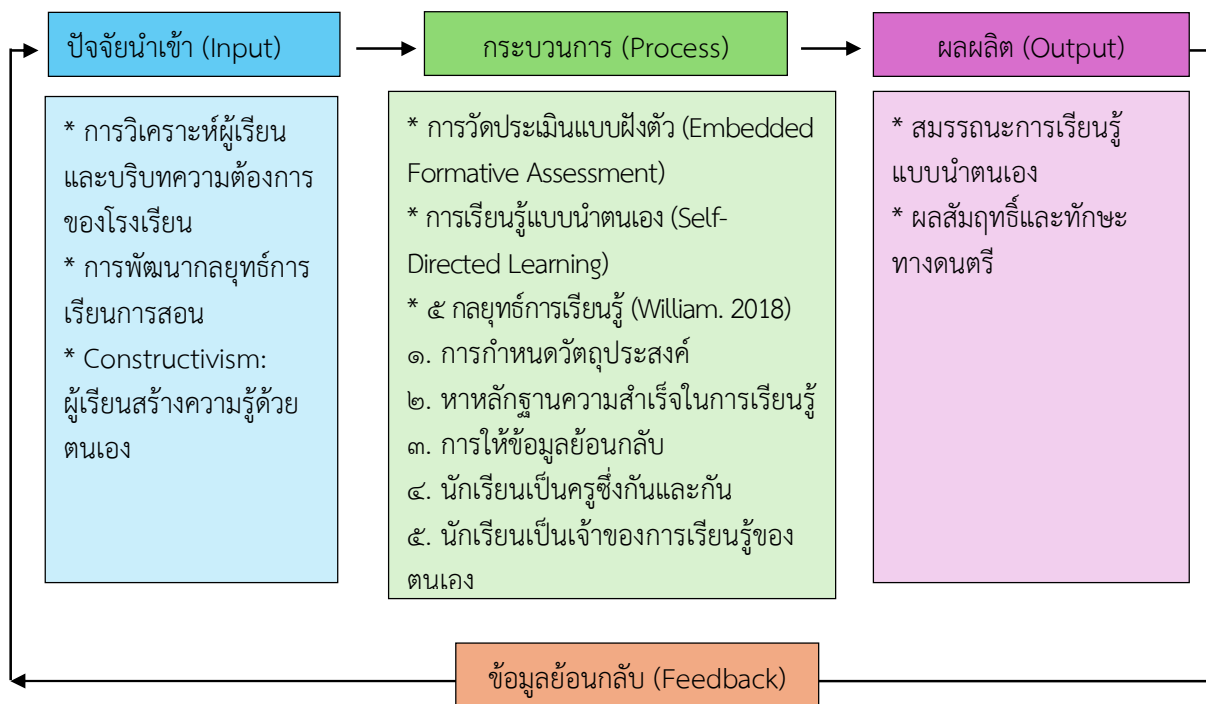
๔. การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ : ช่วยส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการตัดสินใจ ทั้งในส่วนที่ต้องใช้ทักษะในการค้นคว้า การวางแผน และการตัดสินใจ ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันและการทำงาน

๕. การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและการเรียนรู้ตลอดชีวิต: เป็นการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องตลอดชีวิตจากแรงจูงใจภายในที่จะกำหนดเส้นทางการเติบโตส่วนบุคคล ช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่ง เนื่องจากโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้บุคคลสามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ตลอดเวลา

๖. การเพิ่มความมั่นใจและความรับผิดชอบ : ช่วยเพิ่มความมั่นใจและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้เมื่อบุคคลสามารถกำหนดเป้าหมายและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะช่วยเพิ่มความมั่นใจและรู้สึกมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) จึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาและปรับตัวในทุกด้านของชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน พร้อมทั้งยังส่งเสริมแนวคิดการเติบโตและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่จำเป็นต่อความสำเร็จ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงและความซับซ้อนในโลกปัจจุบันและเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับความท้าทายในบริษัทโลกแห่งความเป็นจริงได้อีกด้วย

จากทฤษฎีเชิงระบบในการพัฒนากระบวนการวัดและประเมิน (Embedded Formative Assessment) ที่ผสานการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning) นี้เป็นการดำเนินงานวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Designs) เพื่อหาความสัมพันธ์ของการวัดและประเมินกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองเชิงปฏิบัติการ (Intervention Activities) ที่สะท้อนผลลัพธ์ทางด้านสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรี แสดงกระบวนการตามแผนผังเชิงระบบ ดังนี้

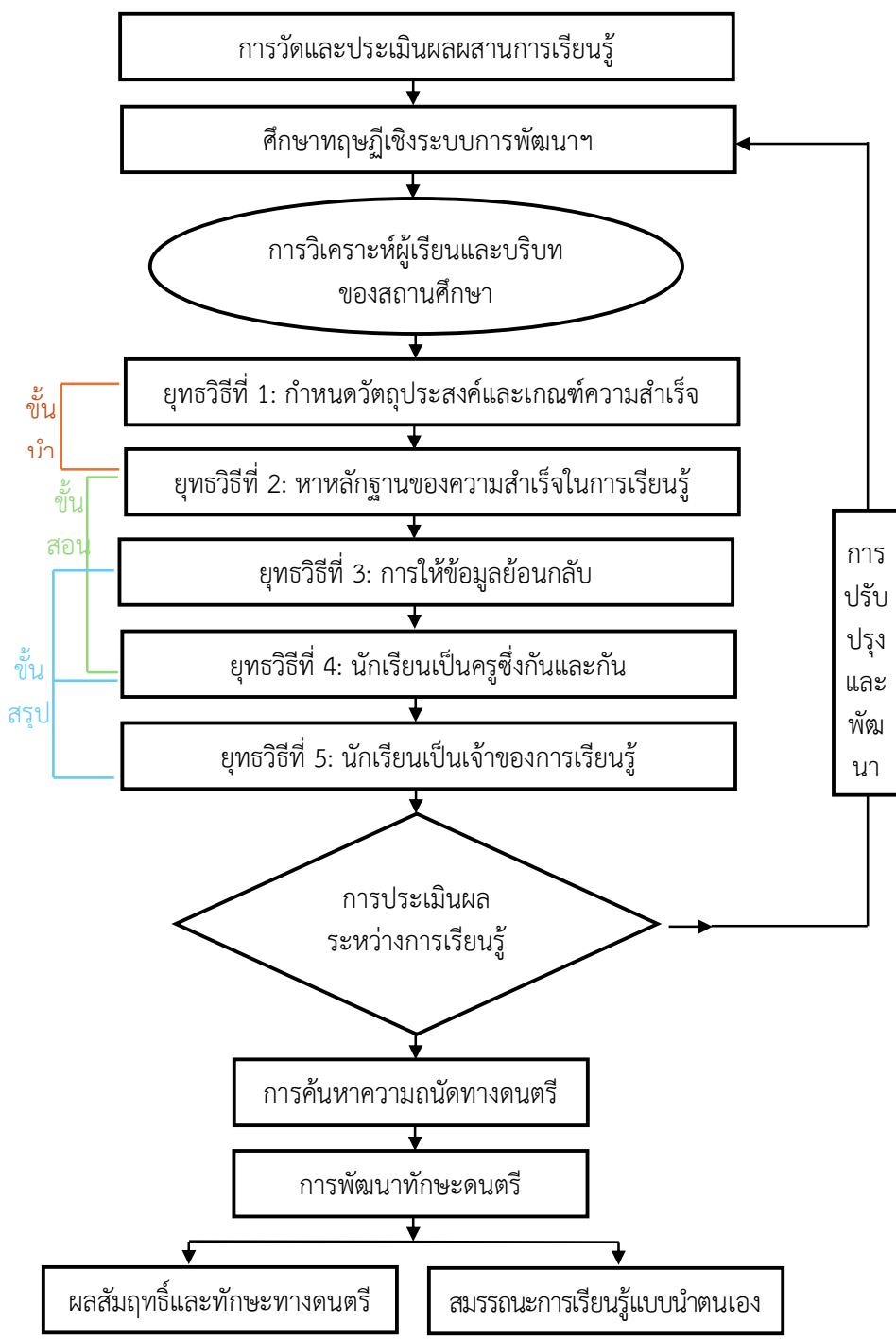

๒.๑.๒ การวิเคราะห์ผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา

สาระวิชาดนตรี เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่ ๒ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรการศึกษาตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา สาระดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ได้สร้างมาตรฐานศักยภาพทางทักษะดนตรีของนักเรียนไว้อย่างมีนัยสำคัญและดัชนีความก้าวหน้าศักยภาพสูงในการแข่งขัน อาทิ ๕ เหรียญทองชนะเลิศรายการแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๖ การเป็นตัวแทนเข้าแข่งขัน

ศิลปะหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติอย่างต่อเนื่อง นักเรียนเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษาด้วยความสามารถพิเศษ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ากระบวนการดำเนินการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนนั้นเกิดขึ้นด้วยกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงศักยภาพและได้รับการสนับสนุนศักยภาพของตนเองอย่างสุดความสามารถสร้างความภาคภูมิใจ ชื่อเสียงให้แก่ตนเองและโรงเรียน

๒.๑.๓ ขั้นตอนการวัดและประเมินผลผลานการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรี

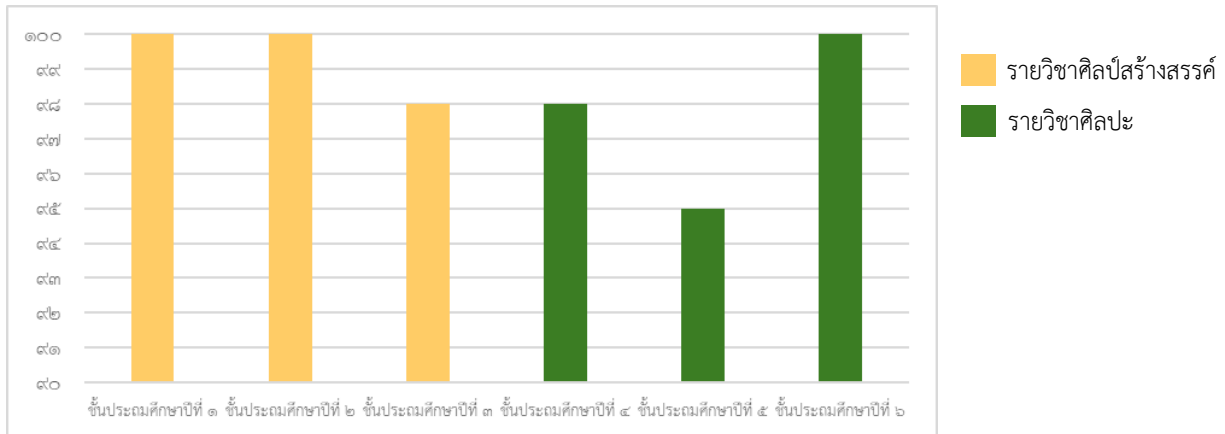
๒.๑.๔ การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีโดยประยุกต์ในแนวคิดการวัดและประเมินผลสถานการณ์จัดการเรียนรู้ (ตัวอย่างการจัดการเรียนรู้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖)

หน่วยการเรียนรู้	ยุทธวิธีและเทคนิคการประเมิน
หน่วยการเรียนรู้ “ทักษะ Recorder”	<p>ยุทธวิธีที่ ๑: กำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จ</p> <ul style="list-style-type: none"> * ระดับเริ่มต้น (เป่าเสียงโน้ตพื้นฐาน), ระดับกลาง (เล่นเพลงง่ายๆ), ระดับสูง (เล่นเพลงที่มีความซับซ้อน) * สร้าง rubric การประเมิน ความถูกต้องของโน้ต คุณภาพเสียง จังหวะและการแสดงออก <p>ยุทธวิธีที่ ๒: หาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> * การประเมินการแสดงหน้าชั้นเรียน portfolio รวบรวมผลงานและการพัฒนา * Collaborative Performance Assessment ประเมินการแสดงร่วมกัน <p>ยุทธวิธีที่ ๓: การให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <ul style="list-style-type: none"> * ข้อมูลย้อนกลับทันทีจากครูระหว่างการฝึกซ้อม พัฒนาจุดแข็งและข้อพัฒนาวางแผนพัฒนาแบบมีส่วนร่วม * Formative Assessment – ประเมินระหว่างการเรียนการสอน <p>ยุทธวิธีที่ ๔: นักเรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> * การสอนเพลงหรือเทคนิคให้เพื่อนๆ * ๓๖๐-degree Feedback - รับข้อมูลจากครู เพื่อน และตนเอง <p>ยุทธวิธีที่ ๕: นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> * การตั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวและการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ * Self-directed Learning Evaluation - ประเมินทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

๒.๒ ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

การดำเนินกิจกรรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรีของนักเรียนโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ดำเนินการสอดแทรกในรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ฉบับปรับปรุงปีการศึกษา ๒๕๖๗ สามารถแสดงข้อมูลของประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจกรรมได้ดังนี้

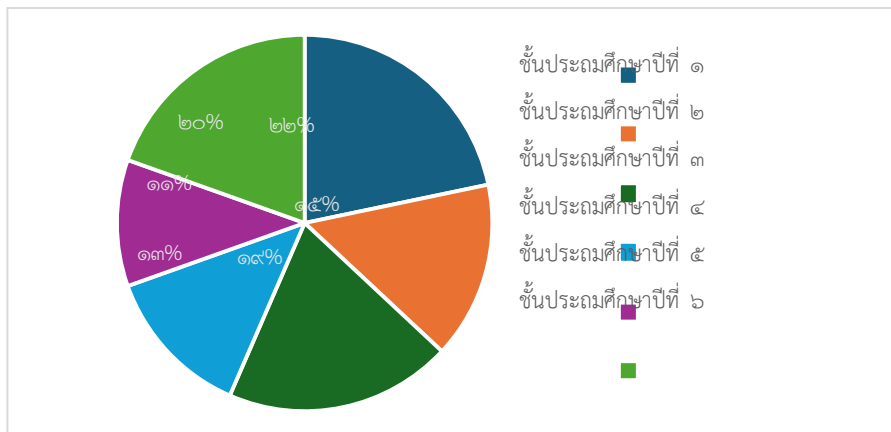
๒.๒.๑ เป้าหมาย : นักเรียนร้อยละ ๙๕ ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมกับการจัดการเรียนรู้

แผนภูมิที่ ๑ แสดงร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมกับการจัดการเรียนรู้

จากแผนภูมิแสดงร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมกับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาศิลปะสร้างสรรค์และรายวิชาศิลปะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๙๕ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ เมื่อพิจารณาร้อยละเฉลี่ยอยู่ที่ ๙๘.๕๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

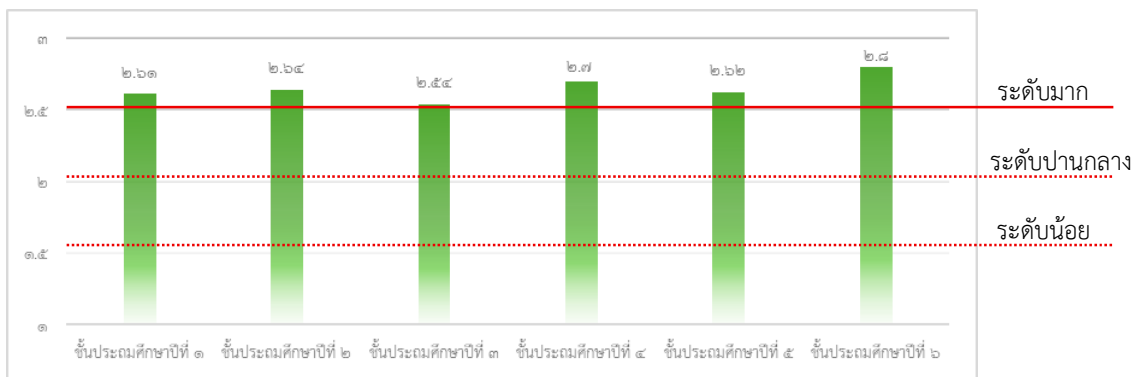
๒.๒.๒ เป้าหมาย : นักเรียนร้อยละ ๗๐ ที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการส่งเสริมทักษะและความสามารถทางดนตรี

แผนภูมิที่ ๒ แสดงร้อยละของนักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรี

แผนภูมิแสดงร้อยละของนักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีในระดับชั้นต่าง ๆ ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ซึ่งได้รับการพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีผ่านกิจกรรมของวงโยธวาทิต WKK Marching Band วงขับร้องประสานเสียง WKK Chorus รวมไปถึงการเป็นนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนชุมนุม “ดนตรีและเสียงเพลง” ปีการศึกษา ๒๕๖๗ รวมนักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรี จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เมื่อพิจารณาร้อยละค่าเฉลี่ยที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีอยู่ที่ ๘๓.๙๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๒.๒.๓ เป้าหมาย : นักเรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่ผสมการวัดและประเมินผลมีสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองในระดับมาก

แผนภูมิที่ ๓ แสดงผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน

๒.๒.๔ เป้าหมาย : นักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเป็นที่ยอมรับ สร้างชื่อเสียงความภาคภูมิใจแก่ตนเองและโรงเรียน

๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินงาน

๓.๑ ผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์

๓.๑.๑ นักเรียนร้อยละ ๙๘.๕๐ ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมผสานกับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาศิลปะ สร้างสรรค์และรายวิชาศิลปะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๙๕ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๓.๑.๒ นักเรียนร้อยละ ๘๓.๙๐ ที่มีแววความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการส่งเสริมทักษะและความสามารถทางดนตรีได้รับการพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีผ่านกิจกรรมของวงโยธวาทิต WKK Marching Band วงขับร้องประสานเสียง WKK Chorus รวมไปถึงการเป็นนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนชุมนุม “ดนตรีและเสียงเพลง” ปีการศึกษา ๒๕๖๗ รวมนักเรียนที่มีแววความสามารถทางด้านดนตรี จำนวน ๔๖ คน และนักเรียนที่มีแววความสามารถทางด้านดนตรีในระดับชั้นต่าง ๆ ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๓.๑.๓ นักเรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานการวัดและประเมินผลมีสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๕ ดังนั้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๔ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๕๔ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๗๐ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๒ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๘๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๓.๑.๔ การดำเนินกิจกรรมการวัดและประเมินผลผสานการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนศักยภาพทางด้านดนตรี สามารถนำความรู้ความสามารถต่อยอดความสนใจในการพัฒนาตนเองในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น กระทั่งใช้ความสามารถเพื่อสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง และสร้างชื่อเสียงในโรงเรียน

สรุปผล ปฏิบัติได้ตามระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง

ลงชื่อ

(นายพสุเทพ มนต์แก้ว)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ

ผู้จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงาน

๑๖ กันยายน ๒๕๖๘

